

der ikke staaer i Forbindelse med Spørgsmaalet om privilegeret eller uprilegeret Hartkorn. Vi finde derfor, at nærværende Lov ikke bør gaae ind paa denne Bestemmelse, der hviler paa ganske andre Forhold, og foreslaae desaaarsag første Stykke affattet saaledes, at det efter de Ord „ligelig af alt Hartkorn“ kommer til at hedde:

„og bliver det heraf en Følge, at det hidtil privilegerede Hartkorns Fritagelse for Deeltagelse i visse Arbejder og Kjørsler og i Udredelse af Fourage til Skolelærerne bortfalder. Derimod har nærværende Lov ingen Indflydelse paa Grundeierens Forpligtelse til at udrede Skolebrændsel.“

Mourier tiltræder derimod Bestemmelserne i Udkastet, i det han henholder sig til, hvad herom er bemærket, deels i Landbo-commissionens Betænkning, og deels i Motiverne til Lovudkastet.

Hele Udvalget er enigt i, at det sidste Punktum af § 12 første Stykke bør udgaae, da man, hvor ønskeligt det end kan være, at nærme sig til at samle alle kommunale Byrder under en almindelig Communeskat, dog formeentligen ikke uden væsentlige Ulemper kan uden nærmere Regler træffe en saadan Bestemmelse, som den i Udkastet foreslaaede. Vi stille saaledes det Forslag:

at § 12 første Stykkes sidste Punktum udgaaer.

Andet Stykke foreslaae vi saaledes affattet: „Præsternes særegne Bidrag til Skolelærers-hjælpekasserne skal for Fremtiden udredes af „Communen“.

I § 13 er udtalt det Princip, at Byrden af kommunale Kjørsler ikke ligefrem skal falde paa Hartkornet, men derved navnlig Hesteholdet komme i Betragtning. Dette kan Udvalget ikke billige. Naar Loven skal naae et af sine væsentlige Formaal, at have den Misstemning, som har været en naturlig Følge af Byrdernes ulige Fordeling, saa er det nødvendigt at lade Kjørselspligten fordele efter Hartkornet. Vi foreslaae derfor denne Paragraph saaledes forkortet, at det efter de Ord: „Fortegnelser over de Kjørslepligtige“ kommer til at hedde:

„være at omgjøre og forandre saaledes, at enhver Kjørslepligtig ansættes til een eller flere Kjørsler i Omgangen efter Gaardens Hartkorn. Paa samme Maade vil være at forholde i Henseende til Reguleringen af Sogneretiser og Omgangen for disse“.

Bed § 14 foreslaae vi, at efter de Ord „andet Arbejde bliver“ indskrives:

„forsaavidt disse Bydelse paahvile Sogneboerne“.

Bed § 15 foreslaae Cleerup, Hansen og Schroll principalt, at de Ord i første Stykke „forsaavidt ikke anderledes maatte være bestemt mellem Parterne“ udgaae, hvilket vi finde svarende til det i Udkastets § 6. tredje Stykke givne Bud, og retfærdiggjort ved de samme Grunde, hvorpaa dette Bud hviler.

Subsidiært foreslaae vi, i Forening med Black, Bregendahl, Kampmann, Rotwitt og Ussing, Bestemmelsen affattet saaledes, at Brugeren kun udelukkes fra Godtgørelse, naar det maa antages, at han specielt har villet paatage sig at udrede de Byrder, som nærværende forventede Lov er forudsæet at ville medføre. Vi foreslaae derfor, at der istedetfor de ovenanførte Ord sættes:

„naar det ikke maa ansees som contractmæssigen vedtaget, at den forøgede Byrde, som Hartkornets Udvæjning kunde forudsæes, at ville medføre, skal overtages af Brugeren“.

Udvalgets øvrige 7 Medlemmer kunne ikke tiltræde denne Afvigelse fra Udkastet; men undertegnede Hall og Ingstrup formene, at Lovudkastet ikke er affattet saa tydeligt som det kunde ønskes, hvorfor vi foreslaae de ovenfor citerede Ord ombyttede med følgende:

„saafremt Overtagelsen af slike nye Byrder ikke maa ansees begrundet i den indgangne „Brugscontract“.

Bed § 16, har Udvalget Intet at erindre.

Bed § 17 foreslaae vi, at det sidste Punktum udgaaer. Ogsaa ere vi enige om, at en Bestemmelse, som den i andet Punktum foreslaaede, ikke kan billiges naar den indskrænkes til Skoveiere alene; men Boserup, Bregendahl, Hall, Jespersen, Mourier, Rotwitt og Ussing finde, at en saadan